

gør nogen videre Nytte, dels fordi der heller ingen Udsigt er til, at de i en nær Fremtid vil komme til Stede i noget nævneværdigt større Antal, idet de Baneanlæg, som vi dels har omtrent færdige, dels vil faa i en nær Fremtid, jo vil bevirke, at der kommer Jernbane til saa godt som alle Byer og de allerfleste Steder, der besøges af Turister, saa at Bilerne gøres yderligere overflødige. Dernæst er vore Landeveje meget smalle, saa at det er livsfarligt med et Hestekøretøj at møde en Automobil, hvad enten dette Møde finder Sted om Dagen eller om Natten, og det er saamænd meget muligt, at det er mindst farligt om Natten — det er jeg tilbøjelig til at tro.

Man kunde naturligvis sige, at vi maa bringe det Offer, som kræves, for at blive delagtige i den Civilisation, som følger med Bilerne, og at hvis vi gik til f. Eks. at jævne den ene Landevejsgroft, kunde det muligt gaa. Men rent bortset fra, at den Smule Automobilkørsel, der finder Sted paa Bornholm, ikke er de Penge værd, er Amtet for Tiden saa stærkt engageret med at yde Tilskud til Jernbanerne, som for en væsentlig Del skulde overflødiggøre Bilkørselen, at jeg ikke synes, at det er et rimeligt Forlangende, at Amtet skal gaa til en saa stor Udgift, som en Udvidelse af Vejene vilde medføre, naar man ikke mener, den i øvrigt er nødvendig.

Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Justitsminister og det Udvalg, som jo bliver nedsat i denne Sag, at tage med Velvillie mod de Ønsker, som maatte fremkomme fra Bornholm, idet jeg ikke kan tænke mig, at den Bemyndigelse, den højtærede Justitsminister faar i sidste Stykke af § 20 til med Hensyn til Kørsel med Motorvogne at kunne træffe Indskrænkninger eller Forbud, hvor der er Fare for den øvrige Færdsel, vil finde Anvendelse her. Der er jo i Bemærkninger særlig nævnt saadanne Steder, hvor Vejene er smalle, men jeg kan ikke tænke mig, at denne Bestemmelse kan rumme Bemyndigelse for Ministeren til at udstede Forbud i det Omfang, vi ønsker det. I modsat Fald er det jo unødvendigt at faa Lovforslaget ændret.

Christiansen: Det er kun nogle enkelte Bemærkninger, jeg ønsker at gøre i Anledning af Udtalelser, der er fremsatte af et Par ærede Medlemmer. Først vil jeg sige i al Almindelighed, at jeg samstemmer med de ærede Medlemmer, som har udtalt deres Forundring over, at man nu skulde gaa til en Forhøjelse af Afgiften paa Motorcykler og lignende. Det finder jeg ikke, at

der er nogen Anledning til, ligesaa lidt som jeg, i Tilslutning til et andet æret Medlem, finder Anledning til, at de indkomne Bøder skulde fratages Kommunerne og Hjælpeskasserne og overføres til Statskassen. Jeg har ikke set fremsat nogen rimelig Begrundelse herfor. Det kan sikkert ikke længer være Statens Nødstilstand, der paa kræver det, saa her vil jeg anse det for rimeligt, at man bliver ved det gamle.

Det, som kaldte mig frem, var i øvrigt de Bemærkninger, som blev fremsatte af det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), og som fik Tilslutning fra et andet æret Medlem angaaende Kørehastigheden i Byerne. Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds gjorde selv opmærksom paa det rimelige, der kunde være i, at man lempede Reglerne efter de tilstedeværende Forhold og gav Amterne og Kommunerne nogen Ret til at træffe Dispensationer; men, naar man i øvrigt er inde paa den Betragtning, synes jeg ogsaa, at hvor det gælder saa vigtig en Ting som Kørehastigheden i Byerne — og specielt tænker jeg naturligvis paa København —, burde man ikke gaa ned til det Minimum, som nu er fastslaaet i den gældende Lov. Jeg forudsætter, at naar Regeringen antagelig i Overensstemmelse med de Myndigheder, som kontrollerer Kørselen f. Eks. her i Byen, mener at kunne tilraade at gaa op til en Kørehastighed af 25 km i Timen, er det, fordi Praksis siger en, at det kan lade sig gøre, uden at der sker nogen Skade, og fordi Politiet formentlig har erkendt, at det ikke er i Stand til at holde Kørselen nede paa den Minimumshastighed, som er fastsat i den nugældende Lov. I Praksis er det jo saaledes, at Publikum, naar det endelig vil benytte Bil og ikke vil nøjes med Sporvognen, ønsker at komme hurtigt af Sted og paalægger Chaufføren at køre hurtigt. Han har saa Ansvaret, og der har jo i den Tid, Loven har eksisteret, været et meget stærkt Rapportjageri. En Mængde Chauffører er blevet idømt Bøder for for hurtig Kørsel, som Publikum i og for sig har tvunget dem til at præstere. Nu har der vel dannet sig en sædvanemæssig Kørsel, som et andet æret Medlem sagde, da han talte om Kørselen paa Landevejene, en Fart, som derude ligger mellem 40 og 45 km og antagelig i København ligger omkring 20 km. Uanset hvad der kommer til at staa i Loven, vil vel denne Hastighed bibeholdes, og hvis den ikke bibeholdes, ja saa har man ikke i samme Udstrækning Brug for Automobiler, thi saa kører man med samme Fart med Sporvognen. Jeg synes ikke, at man skulde gaa imod denne Bestemmelse, som